

betydeligt under Eksportprisen, og at hele Befolkningens Økonomi er saa forringet, at man ogsaa maa tage Hensyn dertil, naar man skal fastsætte Priserne paa Hjemmemarkedet, ligesom man i det hele taget bestræber sig for at begrænse Prisstigningen mest muligt paa alle andre Omraader for ikke at skabe større Vanskeligheder for Befolkningen end strengt nødvendigt. Og endelig for det tredje kan en meget betydelig Del af Landbrugseksporten for Tiden ikke afsættes paa anden Maade, end at hele Befolkningen maa finansiere Betalingen.

Hjemmelen til at træffe den af Forespørgerne kritiserede Ordning havde man i Prisloven og Vareforsyningsloven.

Ordføreren for Forespørgerne kunde ikke billige de af Ministeren anførte Synspunkter, men fremsatte under den efterfølgende Debat følgende *Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen*:

»Idet Folketinget anerkender Landbrugets Ret til en Pris for Smørret, som dækker Produktionsomkostningerne ved dets Fremstilling, udtaler Tinget sin Tilslutning til Mejeribrugets enstemmige Protest mod, at Landbruget ene skal bære Omkostningerne ved en Prisnedsættelse paa Hjemmemarkedet, og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Efter at Ministeren havde taget Afstand fra denne *Paastand*, udtalte *Carl Petersen* (S.), at han kunde slutte sig til den af Ministeren givne Redegørelse, og at han sammen med *Løje* (V.), *Victor Larsen* (K. F.), *Rasmussen* (*Gylling*) (R. V.) og *Oluf Pedersen* (D. R.) ønskede at foreslaa en *Dagsorden* af følgende Indhold:

»Idet Tinget udtaler sin Tilslutning til Bestræbelser for Tilvejebringelse af et Prisniveau her i Landet, der er Udtryk for et ligeligt Hensyn saavel til Producent som Forbruger, og tager Landbrugsministerens Redegørelse til Efterretning, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«

For denne *Dagsorden* kunde *Aksel Larsen* (D. K.) stemme, selv om det hidtil havde været ham mere end vanskeligt at faa Øje paa de Bestræbelser, der taltes om. *Ordføreren for Forespørgerne* tog derimod Afstand fra den, ligesom Tilfældet var med hans Partifælle *Valdemar Thomsen*, der gjorde gældende, at Ministeren ikke havde været i Stand til at retfærdiggøre sig over for den Beskyldning, at han havde handlet i Strid med Lovens Ord. Sagen drejede sig derfor ikke alene om, hvorvidt det var forsvarligt ensidigt at vælte Udgifterne ved sociale Foranstaltninger over paa Landbruget, men tillige om et Spørgsmaal angaaende Lovlydighed og parlamentarisk Værdighed.

Ved den efterfølgende Afstemning forkastedes *Jens Thomssens Dagsorden* med 100 Stemmer mod 3, medens den af *Carl Petersen* m. fl. stillede vedtoges med 105 Stemmer mod 3.